

ningsmandens Villie, Bevæggrundene til Handlingen, hans Opdragelse, Alder og foregaaende Vandel, hans særegne Stilling til den Forrettede og hans efter Gjerningens Udførelse udbviste Forhold.

§ 58.

Har den Skyldige været underkastet en langvarig Varetægtsarrest, uden at denne maa tilskrives hans eget Forhold under Sagen, skal dette ved Straffens Udmaalning komme i Betragtning som en formildende Omstændighed. Befindes hans Forhold kun at egne sig til Straf af en kortere Tids simpelt Fængsel eller Fængsel paa sædvanlig Fangekost, kan endog efter Domstolenes Bestemmelse den lidte Varetægtsarrest træde istedetfor Straf.

§ 59.

Ved Fastsættelsen af Bøders Størrelse bliver særligt at tage Hensyn til den Skyldiges Formuesforfatning.

§ 60.

Har den Skyldige efter Forbrydelsens Udførelse vilst virksom Bestræbelse for at fjerne eller dog saavidt muligt at formindste de skadelige Følger af samme, skulle Domstolene under iøvrigt formildende Omstændigheder være bemyndigede til at nedsætte Straffen under dens lovbestemte laveste Grad, dog ikke under det Halve. Det Samme gjælder, hvor Noget frivillig har angivet sig selv som skyldig eller medskyldig i en Forbrydelse og desangaaende afgivet fuldstændig Forklaring.

§ 61.

Naar der for Gjentagelsen af en Forbrydelse er i Loven fastsat en højere Straf end den i Almindelighed foreskrevne, kan denne højere Straf dog ikke idømmes Gjerningsmanden, medmindre han for den tidligere Forbrydelse i den danske Stat er kendt skyldig, forinden han igjen forbrød sig, og hiin Forbrydelse derhos er forøvet, efterat han har opnaaet sit 18de Aar.

Naar der, efterat den tidligere Straf er udstaaet, er forløbet en Tid af 10 Aar, førend den nye Handling er begaaet, komme istedetfor

Bestemmelserne om Gjentagelse de almindelige Regler om Straffens Udmaalning i § 57 til Anvendelse.

Syvende Capitel.

Om Sammenstød af Forbrydelser og Straffens Forandring i visse Tilfælde.

§ 62.

Findes Noget under samme Sag skyldig i flere Forbrydelser, bliver Straffen for disse at fastsætte under Et, saaledes at de alle medvirke til at bestemme dens Størrelse; dog bortfalder Spørgsmaalet om hyderligere Straf for de øvrige Forbrydelser, naar den største af de begaaede Forbrydelser medfører Livsstraf eller Strafarbejde for Livstid.

Dersom Forbrydelserne alle staae under den samme Straffebestemmelse, kan dennes højeste Grad ikke overskrides; staae de under forskellige Straffebestemmelser, bør Straffen ligeledes ordentligviis holde sig indenfor Grænserne af den Bestemmelse, som hjemler den største Straf, men denne kan dog, naar der ved flere Handlinger er begaaet Forbrydelser af forskelligt Slags, efter Omstændighederne forhøies med indtil det Halve.

Undtagelsesviis skulle Domstolene, naar den Skyldige paa samme Tid skal dømmes for en større og for en forholdsmaessig kun ubetydelig Forbrydelse, være bemyndigede til at anvende endog den ringeste Grad af den for hiin foreskrevne Straf, naar denne efter Omstændighederne i det Hele maa ansees tilstrækkelig.

§ 63.

Naar en Forhøielse af den for den paagældende Forbrydelse lovbestemte Straf i Medfør af forrige Paragraph ikke vilde kunne finde Sted uden Overskridelse af de for de enkelte Strafarter fastsatte Begrænsninger, bliver Straffen i det Hele at forandre til en Straf af den nærmest paafølgende strengere Art efter det i Cap. 2 bestemte Forhold.

Den i Cap. 2 § 11 fastsatte Grænse for tidsbestemt Tugthuusarbejde skal dog ikke være